

φρόνημα. Ἡ ἐρώτησις «ἔχει χρήματα;» ἤρχισε νὰ παρακολουθῆται καὶ ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως «Πῶς τὰ ἔκαμε;» Προσέτι δὲ καὶ αὐταὶ αἱ μητέρες, αἵτινες πρὶν ἐφαίνοντο ἐπαναπαυόμεναι μόνον ἐπὶ τῆς βεβαιότητος ὅτι οἱ μέλλοντες σύζυγοι τῶν θυγατέρων των ἔχουσι χρήματα, ἤρχισαν τῶρα νὰ ἐρωτῶσι πῶς οἱ καλοὶ γαμβροὶ οὗτοι ἀπέκτησαν τὰ χρήματα. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πρεῖοντος τοῦ χρόνου καὶ ὁ λαὸς μας, ἔτι καλλίτερον ἐκτιμῶν τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, θέλει δώσει καὶ εἰς τὸν πλοῦτον καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὰς ἀνηκούσας αὐτοῖς θέσεις, καὶ οὕτω κλείσει τὴν ἀνοικτὴν πρὸς τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην σήμερον θύραν.

Ο ΕΥΓΕΝΗΣ ΚΑΙ Ο ΑΣΤΕΙΟΣ ΤΟΥ.

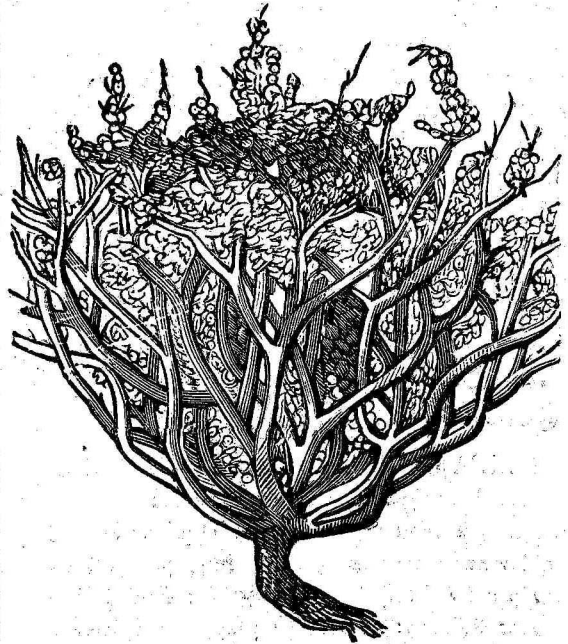
Ὑπῆρχε ποτε κάποιος πλούσιος κύριος ὅστις διατῆρει εἰς τὴν οἰκίαν του μωρόν τινα (καθὼς ἐσυνεβιζον νὰ κάμωσιν οἱ μεγιστᾶνες εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους διὰ νὰ διασκεδάζωσιν) εἰς τὸν ὅποιον ἔδωκε μίαν ῥάβδον, διατάξας αὐτὸν νὰ τὴν φυλάττῃ ἕως οὗ οὗτος ἤθελε συναπαντήσῃ κανένα μωρότερον ἑαυτοῦ· καὶ ἐὰν ἀπῆντα τοιοῦτόν τινα νὰ τοῦ τὴν παραδώσῃ.

Μετ' ὀλίγα ἔτη, ὁ κύριός τοι ἡσθένης, καὶ ἡσθένης μάλιστα ἕως θανάτου· ἐλθὼν δὲ ὁ μωρὸς νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἔπρεπε μετ' ὀλίγον νὰ τὸν ἀφήσῃ. «Καὶ ποῦ θέλεις ὑπάγει;» ἤρώτησεν ὁ μωρὸς. — «Εἰς ἄλλον κόσμον ἀπεκρίθη ὁ κύριος. — Καὶ πότε θὰ ἐπιστρέψῃς; μετὰ ἓνα μῆνα;» — «Οὐχί.» — «Μετὰ ἓν ἔτος;» — «Οὐχί.» — «Πότε λοιπόν;» — «Οὐδέποτε.» — «Οὐδέποτε! καὶ ποῖαν προμήθειαν ἔκαμες διὰ τὴν εὐδαιμονίαν σὺ ἐκεῖ ὅπου ὑπάγεις;» — «Τίποτε, οὐδὲ τὸ παραμικρόν.» — «Τίποτε;» εἶπεν ὁ μωρὸς, οὐδὲ «τὸ παραμικρόν; Τότε ἰδοὺ, λάβε τὴν ῥάβδον σου. Ἀναχωρεῖς διὰ παντός, καὶ χωρὶς νὰ κάμῃς τὴν παραμικρὴν ἐτοιμασίαν διὰ ταξίδιον, ἀπὸ τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἐπανέλθῃς οὐδέποτε πλέον! Λάβε τὴν ῥάβδον σου, διότι ἐγὼ οὐδέποτε ἔπραξα τοιαύτην ἀνησίαν.» Ποῶς τάχα νὰ ἦτο μωρότερος ἀπὸ τοῦ δύο τούτους;

ΛΟΓΟΙ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.

Ὅτε ὁ Σεβήρος, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης, ἤσθάνθη προσεγγίζον τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ἀνέκραγεν, «Ἀπῆλυσαι πᾶν πρᾶγμα, καὶ πᾶν πρᾶγμα δὲν εἶναι τίποτε!» ἔπειτα διατάξας νὰ τοῦ φέρωσι τὸ κιβώτιον, εἰς τὸ ὅποιον ἐμελλον νὰ ἐγκλείσῃ τὴν κόινον του, διότι τὰ σώματα κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων ἐκαίοντο, εἶπε «Μικρὸν κιβώτιον, σὺ

θέλεις περιέχει ἀνθρώπον, διὰ τὸν ὅποιον ὁ κόσμος ἦτο πολὺ μικρός!» «Ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης.»

ΤΟ ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΩ.

Μερικαὶ βεβαίως τῶν μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν ἔχουσιν ἀκούσει καί τι περὶ τοῦ περιέργου τούτου ῥόδου, τοῦτέστι, πῶς ἀφρὺ ξηρανθῇ πάλιν ἀνανεοῦται ἅμα τεθῇ εἰς τὸ ὕδωρ. Περὶ τούτου ὅμως πολλὰ παιδία ἔως ἀκόμη ἀμφιβάλλουν. Ἀλλὰ πρὸς πληροφάναν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμῶν περιήγησιν πρὸ δύο ἐτῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εἶχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ βεβαιωθῶμεν τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ παραξένου τούτου ῥόδου· καὶ πράγματι ἔχει καθὼς κοινῶς πιστεύεται ἡγοῦν τὸ ὅλως καταξήρην τοῦτο ῥόδον ἀναλαμβάνει ἐκ νέου ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ ζωῆν. ἅμα τεθῇ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποβάλλει αὐτὴν ἅμα ἐκλείψῃ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀπορροφηθεῖσα ὑγρασία.

Πόθεν οἱ ἱατροὶ λαμβάνουσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν.

Βασιλεὺς τις τῆς Περσίας ἔστειλεν εἰς μίαν φυλὴν τῶν Βεδουίνων περίφημὸν τινα ἱατρὸν ὅπως φρωτίσῃ διὰ τὴν υγιάν τῆς φυλῆς ἐκείνης. Φθάσας ὁ ἱατρὸς εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον κατῴκουν οἱ Βεδουῖνοι, εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὸ αἷτιον τῆς ἀποστολῆς του, καὶ

ἤρώτησεν αὐτοὺς. — Πῶς ζήτε σεῖς ἐδῶ; — Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὡς ἀκολούθως: — Τρώγομεν μόνον ὅταν συναισθανώμεθα πείναν, καὶ δὲν τρώγομεν ποτὲ ὑπὲρ τὸ δέον. — Ἐάν οὕτως ἔχη τὸ πρᾶγμα, εἶπεν ὁ ἱατρός. πρέπει νὰ ἐπιστρέψω ὑπόθεν ἤλθον, διότι βλέπω ὅτι δὲν θὰ ἔχω ἐδῶ ἐργασίαν.

ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Μικρὰ πράγματα καὶ μικρὰ παιδιὰ ἐπροξένησαν πολλάκις μεγάλα ἀποτελέσματα. Ὁ μέγας κόσμος τὸν ὅποιον κατοικοῦμεν συνίσταται ἐκ μικρῶν μορίων· τὸ σὸν μικρῶν ὡς ἡ ἐπὶ τῆς παραλίας ἄμμος. Ἡ ἀπέραντος θάλασσα γίνεταί ἐκ μικρῶν σταγόνων (σταλαγματιῶν) ὕδατος. Καὶ αἱ μικραὶ μέλισσαι πόσον μέλι κάμνουσι!

Μὴ ἀποθαρρυνθῆτε λοιπὸν διότι εἴθετε μικρά. Ὁ μικρὸς ἀστήρ φέγγων λαμπρῶς ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, πολλάκις γίνεταί τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου πολλοὶ δυστυχεῖς ναῦται σώζονται ἐκ τοῦ ναυαγίου. Ὡς καὶ μικροὶ χριστιανοὶ δύνανται νὰ κάμνουν πολλὰ ἀγαθὰ πράγματα, ἐάν μόνον θέλουν καὶ ἐπιθυμοῦν τοῦτο, καὶ ζητοῦν εὐκρινῶς παρὰ τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς των τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαίαν βοήθειαν καὶ δυνάμιν.

ΟΙ ΔΥΩ ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ.

Ὁ κῆρ χοιροβοσκός· Θωμάς, κ' ὁ φίλος του Βερνάρδος
'Επήγαγαν μίαν φορὰν ὅσπιν πόλιν τῆς Παλλάδος.
Βρῆκε δ' ὁ Θωμάς στὸ δρόμο μὴ σακκοῦλα μὲ φλωριά,
'Ἦταν δια τριακόσια κίτρινα! λαμπρὴ θωριά!
— Τώρα, λέγει ὁ Βερνάρδος, ἔλα νὰ τὰ μοιραστοῦμε·
'Αφοῦ πέρασαν στὸ δρόμο, τόχη ἦταν νὰ τὰ βροῦμε.
— Ἐλα γάιτονα στὸ νοῦ σου, τόχη ἦταν νὰ τὰ βρῶ.
'Απεκρίθη ὁ Θωμάς· μὰς, μ' ἔνα ὕψος σοβαρό!
Ὁ Βερνάρδος ἐμουγῶθη καὶ δὲν ἔβγαλε 'μυλιά!
'Ἐχασε καὶ τὴ χαρὰ του· τοῦ ἐκόπη κ' ἡ λαλιά!
'Αλλὰ ὕστερ' ἀπὸ ἄλλο, ὅταν 'μπαῖναν 'ς ἔνα λόγγο.
Τέσσαρες φουστανελάδες νά! τοὺς κόψτουνε τὸ δρόμο.
— Ἰχθαθήκαμε Βερνάρδε!... θὰ μὰς κλέψουν τὰ φλωριά!
— Θὰ εὐ κλέψαν πὲ Θωμά με. Νὰ, τὸν βλέπεις; τί δελειά!

Ὅταν τὰ βράμας, — τὰ βρῆκα, — σοῦ φωνάζει ὁ κουτός!
Μὰ 'σὰν πλάκωσαν οἱ κλέφταις — θὰ μὰς κλέψαν — σκούζ' αὐτοὺς!
Σ' τοῦ π' ἀρπάχων δὲ οἱ κλέφταις τοῦ καλοῦ σου τοῦ Θωμά,
Κ' ὁ Βερνάρδος τὸ χαβὰ του! τραγουδάει καὶ γελᾷ!
Λέγων ἡδῶν τέτορον φίλον κουτοπόνηρον τὸν τρόπον,
Ὅτε τὸνομα ἀξίζει, οὔτε κ' αὐτὸν τὸν κόπον!

Κ. Γ. Κ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῦ ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Θεὸς δίδει τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν;
2. Φέρε ἀποδείξειν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὅτι λαὸς τις ἀποκαθίσταται λίαν ἔνοχος ὅταν αὐτοβελήτως ὑποτάσσεται εἰς τὸ κακόν;
3. Ποῦ προελέχθη ὁ ἀγίασμός ἐκκλησίᾳ πόλεως καὶ ὅτι τὰ σκεῦα αὐτῆς θέλουν εἶσθαι ὡς τὸ περιστήθιον τοῦ Ἀρχιερέως;

Μικροὶ μου φίλοι.

Φθάσαντες θεῖα συνάρσει αἰσίως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔκτου τούτου ἔτους τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν ἐκφράζομεν καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ καὶ διὰ τὴν ἐκ μέρους ὁμῶν ὑποστήριξιν τῆς ἐφημερίδος καὶ διὰ τὴν παρὰ Θεοῦ βοήθειαν καὶ ἐνθάρρυνσιν τὴν ὁποίαν μέχρι σήμερον ἐλάβομεν. Εἶθε ἡ αὐτὴ θεῖα βοήθεια νὰ ἴη καὶ μετὰ πάντων ἡμῶν καὶ εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ συνοδεύῃ οὕτω τὴν μικρὰν ἡμῶν ἐφημερίδα, ὥστε νὰ ἴηαι ὠφέλιμος καὶ εἰς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν, καὶ προσέτι νὰ συντελῇ πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡς εἶπομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ, Θεοῦ θέλοντος, ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου ἅπαξ μὲν τοῦ μηνός, ἀλλ' ἔχουσα διπλοῦν μέγεθος· δηλαδὴ εἰς ὀκτὼ σελίδας. Τούτου ἕνεκα παρακαλοῦμεν ὅμᾶς καὶ ἅπαντας τοὺς ἀξιωτίμους ἡμῶν συνδρομητάς νὰ ἐπιστήσῃτε τὴν προσσχὴν σας εἰς τὰ ἑξῆς.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου ἡ ἑτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν εἶναι:

Διὰ τὰς Ἀθήνας	Δραχ. 1,
Διὰ τὰς ἐπαρχίας	» 1,20
Διὰ τὴν Τουρκίαν ὅπου προσεγγί- ζει ἀτμόπλοιον	» 2,
Διὰ μέρη ὅπου δὲν προσεγγίζει . . .	» 2,30
Διὰ τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην ἐν γέ- νει καὶ τὴν Ρωσίαν	» 3,50

Ἐάν ἡ συνδρομὴ δὲν προκαταβληθῇ διαρκούντος τοῦ Δεκεμβρίου, δὲν θὰ σταλῇ τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἶναι ἡ μόνη ἀπάντησις ἡμῶν πρὸς τοὺς πληρώσαντας.

Ἡ τιμὴ τῶν παρελθόντων ἔτων ἀναβιβάζεται ἕνεκα τῆς συνεχοῦς ἀνατοπώσεως διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι εἰς δραχ. 1, διὰ δὲ τοὺς ἔξω εἰς δραχ. 2.

Ὁ Συντάκτης καὶ ἀντ' αὐτοῦ
Ι. Σ. ΔΟΥΤΑΡ.